

ville være i og for sig fuldkommen værdige og dygtige til at paakfende Afsløsningspørgsmaal i sin Heelhed, altsaa ogsaa de retlige Tvivl under samme, og før, navnlig i Sammenligning med de bestaaende almindelige Domstole, at ville være udrustede med en saadan særdeles Sagkyndighed, at de i det Hele neppe ville i sig selv eller i den offentlige Mening staae tilbage for disse. Som i det Følgende vil sees, har Udvalgets Fleerhed derfor ogsaa tænkt sig, at de af Regjeringen udnævnte Formænd ville blive almeenagtede, og udmærkede Lovkyndige, der dog ikke skulde bestikkes i denne Egenstabs for mere, end eet Aar ad Gangen, skjøndt deres Bestikkelse naturligtvis ved Aarets Udløb maatte kunne, og i de fleste Tilfælde vel ogsaa vilde blive fornyet. Fordi det derhos, baade med Hensyn til Forretningernes eensartede og bedst mulige Udførelse og med Hensyn til det neppe meget store Antal af Lovkyndige, blandt hvilke Formændene vilde kunne vælges, har maattet forekomme hensigtsmæssigt, at Formændene bleve de samme for Huusmandsafsøsningen som for Gaardmandsafsøsningen, og at Omfanget af deres Districter, som af deres Forretninger, saaledes udvideedes, har Udvalgets Fleerhed ogsaa været af den Formening, at disse Formænds Bederlag ikke med Nytte kunde indskrænktes til den daglige Godtgjørelse, Lovforslagernes §§ 11 opstiller, og heri har Mindretallet, Larsen og Hjerrild, skjøndt de ikke tiltræde de antydede Forandringsforslag, dog efter de øvrige Omstændigheder været enige. Udvalget har eenstemmigt formeenet, at det vilde være onfskelligt og naturligt, at de bestiktede Formænd, saalænge de havde dette Hverv, eller i al Fald i de første Aar, saagodt som udelukkende maatte offere deres Tid og Kræfter paa dette almeenvigtige Arbejde, og, i Erkjendelsen af Sagens store Interesse for Staten i det Hele, have vi derfor ogsaa eenstemmigen antaget, at det rettest burde være at overlade til Indenrigsministeren, i Forhold til Formændenes udviste Dygtighed og deres havte Arbejde, at forskaffe dem en passende Godtgjørelse af Statskassen, i hvilken Henseende den nærmere Indstilling vil findes ved vore specielle Bemærkninger om de nævnte §§ 11.

Efter disse almindeligere Uttringer skal Udvalget tillade sig mere specielt at betragte selve Lovforslagernes enkelte Bestemmelser, og da først Forslaget til Lov om Afsløsningen af det Gaarde og Boelsteder paa hvilende Goveri og lignende Pligtarbejde.

Med Hensyn saavel til denne Lovs Overkrift eller Betegnelse, som til dens § 1, har Udvalget ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at gøre noget særligt Forandringsforslag.

Med Hensyn derimod til § 2, har Udvalgets Fleertal i Henhold til de foransførte almindelige Bemærkninger troet, at Formændenes Bestikkelse burde indskrænktes til eet Aar, og at Districts- eller Kredsinddelingen burde forandres saaledes, at deres Districter bleve større. Udvalgets Fleertal — Drewsen, Simonsen, Winther, Johansen, B. Christensen — foreslaaer derfor, at andet Afsnit i § 2 omredigeres saaledes:

„Til den Ende udnævnes af Kongen paa Indenrigsministerens Indstilling en til at bestikke Dommersæde dygtig Lovkyndig til Formand for Afsløsningen, respective for Sjælland med Moen, Lolland og Falster samt underliggende Der, for Fyen og Langeland med underliggende Der, og i Nørrejylland for 7de Landskingskreds, for 8de med 11te Landskingskreds og for 9de med 10de Landskingskreds. Udnævnelserne see for eet Aar ad Gangen, men kunne fornyes. Formændene vedblive i ethvert Tilfælde deres Functioner, indtil de under dem paabegyndte Afsløsninger ere tilendebragte. For Bornholm vil lignende Foranstaltning være at træffe, saafremt særlig Begjæring desangaaende derafra maatte indkomme.“

Medundertegnede Hjerrild og Larsen kunne ikke tiltræde de af Udvalgets Fleertal foreslaaede Forandringer ved dette Stykke.

Hyad for det Første angaaer det Forslag, at der til Formand ikkun maatte udnævnes en til at bestikke Dommersædet dygtig Lovkyndig, da staaer dette i Forbindelse med Flertallets Forslag til § 7 om, at ogsaa de opstaaende retlige Spørgsmaal stedse skulle henhøre under Afsløsningsmændenes Afgjørelse; men ligesom vi ikke kunne dele denne Anskuelse, saaledes antage vi overhovedet, at det ved Formændens Valg mere bør komme an paa Indstigt i Lands-